

лението за пжтуване по БДЖ, както бѣ леко дадено, така още по-леко бѣ отнето отъ държавата, безъ да можа БУС съ своитѣ резолюции да го защити и запази. Едва презъ тази година, когато учителството съвсемъ опрося и по 4—5 месеци не получава заплатата си, държавата благоволи да възстанови тази „придобивка“, но не съ 75⁰/₁₀₀, а съ 50⁰/₁₀₀ намаление.

Нека се спремъ и разгледаме по-конкретно нѣкои отъ придобивкитѣ на БУС.

Анулиране § 24₁). Този параграфъ бѣ поставенъ отъ м-ръ Величкова въ една *инструкция* презъ 1896 г., която бѣ само министерска изработка, а не *законъ* за просвѣтата. Този § имаше за цель да спъне развой на окол. учителски дружества, които, съ своята народническа дейность, се бѣха турили въ пълна услуга на „народа“ противъ обуржуазяващата се държава. Маса неправди се извършиха надъ учителитѣ възъ основа на този параграфъ. БУС бѣ поставенъ на тѣсно именно защото той бѣ трѣгналъ „изъ пжтя на народа“. По тая причина, управителниятъ съветъ на Съюза постоянно се опитваше да се утвърди устава отъ министерството, но не успѣ да го принуди на отстъпки. Защо? Защото Съюзътъ проявяваше една народническа дейность, защото той бѣ станалъ организаторъ на недоволнитѣ елементи отъ рушещото се патриархално стопанство за борба противъ държавата. Ще попитате, обаче, защо държавата отстъпи въ лицето на м-ръ Пѣевъ и унищожи § 24? Нали защото сдруженото учителство съ своята „солидарность“, съ своята професионална сила *фактически* бѣ прегазило този параграфъ? — *Не*, отговаряме ние, и то ето защо. Вече посочихме въ началото на този трудъ, че къмъ края на 90-тѣ години и началото на 900-тѣ *патриархалниятъ народъ* бѣ почналъ да се обръща въ съвременна дребна буржуазия и че за нея държавата не бѣ тѣй чужда и грабителска, както въ началото на 90-тѣ години, *а бѣ станала културна и правова*. И народното учителство, което се влачеше следъ „народа“, претърпя въ своитѣ възгледи сжщата еволюция. И то неусѣтно дойде до *културността и правдивостта* на държавата, като насочи цѣлата своя дейность за модернизиранието на икономическия ни животъ и улесняване държавата въ нейната културна мисия. Това бѣ вече свършенъ фактъ въ края на 90-тѣ и началото на 900-тѣ години. Колкото повече презъ това време дейността на БУС влизаше въ релситѣ на държавата, толкова по-малко тя дирѣше смѣтка на учителството за прегазването на § 24. И на V конгресъ и следъ него, когато Съюзътъ стана напълно буржуазенъ, то и държавата *конкретно* нѣмаше какво да пази съ § 24. Напротивъ, въ нейнъ интересъ бѣ да отмахне този свързанъ съ недобри спомени §, за да спомогне за по-бързото обуржуазяване на Съюза и неговото поставане въ пълна нейна услуга. Така и стана. БУС по-смѣло затеоретизира културността и правди-

1) Не се позволява на учителитѣ да образуватъ дружества и свикватъ събрания, ако уставитѣ имъ не сж утвърдени отъ министерството. И за свикването на всѣко събрание се съобщава на окол. учил инспекторъ.